

Sygn. akt II K 143/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Wildowicz

Protokolant: Martyna Żywicka

po rozpoznaniu w dniach 24 czerwca 2019 r. sprawy:

K. K., córki B. i I. z domu S., urodzonej (...) w G.,

oskarżonej o to, że:

w dniu 20 lutego 2018 roku w B. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność kierowania swoim postępowaniem, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 800 złotych M. B. (1) przy zakupie używanego leżaczka-bujaczka marki (...) za pośrednictwem portalu (...) z konta o nazwie (...) adres e-mail: (...), poprzez wprowadzenie pokrzywdzonej w błąd co do zamiaru rzeczywistego oraz możliwości wywiązania się z umowy i dostarczenia zamówionego towaru,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

I. oskarżoną **K. K.** w ramach zarzuconego jej czynu uznaje za winną tego, że w dniu 20 lutego 2018 r. w B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła M. B. (1) do niekorzystnego rozporządzeniem mieniem w kwocie 800 zł. za pomocą wprowadzenia jej w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków zawartej umowy w ten sposób, że na portalu (...) zamieściła ogłoszenie oferując do sprzedaży używany leżaczek - bujaczek (...), który pokrzywdzona kupiła za kwotę 800 zł., lecz towaru będącego przedmiotem tej transakcji nie przesłała, przy czym w czasie popełnienia tego czynu miała ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim postępowaniem, **to jest popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.** i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. skazuje ją, a na mocy art. 286 § 1 k.k. wymierza jej **karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

II. na mocy art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności **warunkowo zawieszona** oskarżonej na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

III. na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej obowiązek naprawienia w całości wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M. B. (1) kwoty 800 zł. (osiemset złotych);

IV. na mocy art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżoną do informowania pisemnie Sądu o przebiegu okresu próby;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Magdaleny Majewskiej - Adamskiej kwotę 738 zł. (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym kwotę 138 zł. (sto trzydzieści osiem złotych) podatku od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej oskarżonej z urzędu;

VI. zwalnia oskarżoną w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sędzia:

Sygnatura akt II K 143/19

UZASADNIENIE

Z uwagi na to, że wniosek obrońcy oskarżonej K. K. o sporządzenie na piśmie uzasadnienia dotyczył jedynie rozstrzygnięcia o karze, zakres uzasadnienia ograniczony zostanie, zgodnie z art. 423 § 1a k.p.k., do części wyroku, których wniosek dotyczy.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie jednoznacznie wskazuje, że K. K. w dniu 20 lutego 2018 r. w B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła M. B. (1) do niekorzystnego rozporządzeniem mieniem w kwocie 800 zł. za pomocą wprowadzenia jej w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków zawartej umowy w ten sposób, że na portalu (...) zamieściła ogłoszenie oferując do sprzedaży używany leżaczek - bujaczek (...), który pokrzywdzona kupiła za kwotę 800 zł., lecz towaru będącego przedmiotem tej transakcji nie przesłała, przy czym w czasie popełnienia tego czynu miała ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim postępowaniem. Zachowaniem swoim wyczerpała więc ustawowe znamiona przestępstwa przewidzianego w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonej kara pozbawienia wolności jest odpowiednia biorąc pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące, a także warunki i właściwości osobiste sprawcy. Nadto jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i zawinienia oskarżonej.

Niewątpliwie występki, którego dopuściła się K. K. cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości i wysoki stopień zawinienia. Oskarżona dopuściła się zamachu na mienie należące do innej osoby, jego prawo własności. Działała przy tym bardzo zuchwale, z premedytacją, przygotowaniem, konsekwentnie i stosując oszukańcze zabiegi. Ponadto miała możliwość rozpoznania faktycznego i społecznego znaczenia czynu, miała możliwość zgodnego z prawem zachowania, nie była przez nikogo zmuszana, a jednak zdecydowała się popełnić przestępstwo. Doskonale zdawała sobie sprawę z tego, że dopuszcza się przestępstwa.

Przy wymierzaniu oskarżonej kary pozbawienia wolności Sąd wziął także pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej, które winna spełniać ta kara. Zdaniem Sądu orzeczonej kara zapobiegnie w przyszłości ponownym czynom oskarżonej i będzie oddziaływać na nią wychowawczo, ponadto ukształtuje wyobrażenie społeczeństwa o konieczności przestrzegania norm prawnych i nieuchronności kary.

Mając na uwadze właściwości i warunki osobiste oskarżonej, w szczególności fakt, że w czasie czynu była osobą niekaraną, Sąd doszedł do przekonania, że można postawić wobec niej pozytywną prognozę kryminologiczną, iż nie popełni w przyszłości przestępstwa. W związku z tym zasługuje na danie jej szansy i zastosowanie wobec niej instytucji probacji w postaci warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności. Orzekanie kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania winno następować tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary. W ocenie Sądu orzekanie bezwzględnej kary pozbawienia wolności powinno być ostatecznością. Zdaniem Sądu kara pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia byłaby jedynie represją w stosunku do oskarżonej i nie spełniłaby swoich celów. Okres próby wynoszący 3 lata jest zdaniem Sądu konieczny do dyscyplinującego oddziaływania wobec oskarżonej.

Zgodnie z art. 72 § 1 k.k. w przypadku warunkowego zawieszenia wykonania kary, Sąd nakłada na sprawcę jeden ze wskazanych w tym przepisie obowiązków. Sąd uznał, że w celu kontroli jej zachowania w okresie próby należało zobowiązać oskarżoną do informowania pisemnie Sądu o jego przebiegu.

W związku z zachowaniem oskarżonej w mieniu pokrzywdzonej powstała szkoda, która do czasu wyrokowania nie została naprawiona (por. k. 113, 192). Wobec złożenia przez M. B. (2) wniosku z art. 46 § 1 k.k., Sąd zobligowany był do nałożenia na sprawcę obowiązku naprawienia szkody, to jest w kwocie 800 zł.

O kosztach obrony udzielonej oskarżonej przez adwokata M. A. z urzędu orzeczono na podstawie § 4 ust. 3, § 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia

przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 18).

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Mając na uwadze aktualną sytuację majątkową i finansową oskarżonej Sąd uznał, że uiszczenie kosztów sądowych byłoby dla niej zbyt uciążliwe i dlatego zwolnił K. K. w całości od ich zapłaty na rzecz Skarbu Państwa.

Sędzia